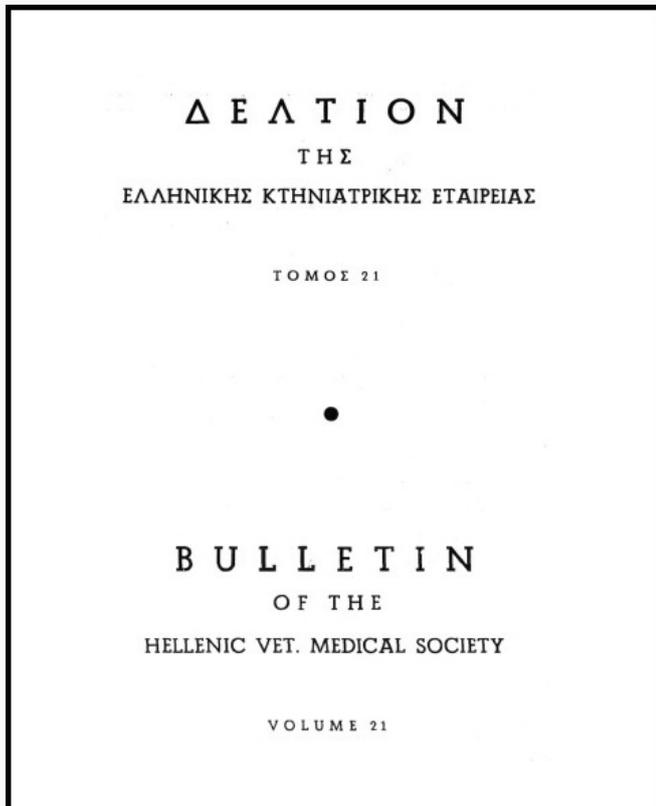

Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας

Τόμ. 21, Αρ. 2 (1970)

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΟΞΕΙΑΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΔΙΑΓΝΩΣΘΕΙΣΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΣ

Α. Γ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. Ν. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

doi: [10.12681/jhvms.20015](https://doi.org/10.12681/jhvms.20015)

Copyright © 2019, Α.Γ.ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ Ε.Ν.ΣΤΟΦΟΡΟΣ

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά-Μη Εμπορική Χρήση 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. Γ., & ΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. Ν. (1970). ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΟΞΕΙΑΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΔΙΑΓΝΩΣΘΕΙΣΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΣ. *Περιοδικό της Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας*, 21(2), 109–114. <https://doi.org/10.12681/jhvms.20015>

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΟΞΕΙΑΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΔΙΑΓΝΩΣΘΕΙΣΗΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΩΣ

Υπό

Α. Γ. Φραγκοπούλου* και Ε. Ν. Στοφρόου*

Κατά τὸ ἔτος 1969 μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπομονώσωμεν ἐκ παθολογικοῦ ὑλικοῦ χοίρου, ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρικοῦ Ἄργους, τὸν *Erysipelothrix Insidiosus*, παθογόνον αἷτιον ὡς γνωστὸν τῆς ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων.

Ἡ ἐρυθρὰ τῶν χοίρων εἶναι διαδεδομένη καὶ γνωστὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, εἰς δὲ τὴν Εὐρώπῃ ὑφίσταται εἰς τὰ περισσότερα κράτη αὐτῆς μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν Βαλκανίων. Παρ' ὅλον ὁμως ὅτι αὕτη εἶναι τοσοῦτον διαδεδομένη ὅλως περιέργως, εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶχε μέχρι πρότινος ἀκόμη διαπιστωθῆ καὶ περιγραφῆ. Τὸ γεγονός τοῦτο ὡς ἦτο φυσικὸν ἤγειρεν ἐρωτήματα καὶ συζητήσεις μεταξὺ τῶν Κτηνιάτρων τῆς χώρας μας.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁμως παλαιότεροι συνάδελφοι ὑπεστήριζον ὅτι εἶχον κατὰ καιροὺς διαγνώσει κλινικῶς βεβαίως καὶ νεκροτομικῶς τὴν ἐρυθρὰν τῶν χοίρων.

Οἱ Ρακόπουλος καὶ Σαμπάνης, κατὰ προφορικὴν αὐτῶν ἀνακοίνωσιν, εἶχον διαπιστώσει κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1925 ἕως 1939 τόσον εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ὅσον καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Αἰτωλοακαρνανίας, κατὰ καιροὺς, κρούσματα θανατηφόρα ἐπὶ χοίρων ἀποδοθέντα ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐρυθρὰν. Ἐπίσης, ὁ Λειβαδάς διεπίστωσεν τὴν ἐρυθρὰν τῶν χοίρων πρό τριακονταετίας εἰς τὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης (Παρίσης καὶ συν., 1968). Τέλος, ἡ νόσος αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐπιζωοτιολογικὸν Δελτίον τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπῆρ. Καβάλας μῆνός Ἰουνίου 1967.

Ἡ πρώτη ἐπίσημος περιγραφή καὶ ἐργαστηριακὴ διάγνωσις τῆς ἐρυθρᾶς ἐν Ἑλλάδι ἐγένετο ὑπὸ τῶν Ε. Παρίση, Κ. Βλάχου, Σ. Λέκκα καὶ Ε. Τσιρογιάννη (1968).

Δελτ. Ἑλλ. Κτην. Ἐτ., Τ. 21, τ. 2.

* Ἐλήφθη πρὸς δημοσίευσιν τὴν 2-6-1970.

* Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον. Ἐργαστήρια Διαγνώσεων καὶ Ἰῶν.

ΗΜΕΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟΝ

Τὴν 21-11-69 ἐλάβομεν πρὸς ἐξέτασιν παθολογικὸν ὑλικὸν χοίρου (σπλὴν, νεφροί, ὄστουν), ἀποσταλὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρικοῦ Ἄργου, τὸ ἱστορικὸν τοῦ ὁποίου, συμφώνως πάντοτε πρὸς τὸ ἀποσταλὲν πληροφοριακὸν δελτίον καὶ τὰς παρασχεθείσας τηλεφωνικῶς πληροφορίας, εἶχεν ὡς ἐξῆς :

«Εἰς χοιροστάσιον εὐρισκόμενον εἰς Κεφαλάρει Ἄργου, ἰδιοκτησίας Θ.Β. καὶ Π.Κ. ἀποτελούμενον ἐξ 60 χοίρων ἔθανον ἐντὸς 24 ὥρων 3 χοῖροι, οἵτινες παρουσίασαν πυρετὸν 41,5^ο—42^ο C, ἐλαφρὰν διάρροϊαν, ὑστάθειαν καὶ ἐρυθρὰς κηλίδας ἐπὶ τοῦ δέρματος. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ χοιροστάσιον μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν πρώτων θανατηφόρων κρουσμάτων ἐγένετο ὄροεμβολιασμὸς κατὰ τῆς πανώλους τῶν χοίρων, πλὴν ὅμως τὰ κρούσματα ἐσυνεχίσθησαν».

Κατὰ τὴν μακροσκοπικὴν παθολογοανατομικὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀποσταλέντος παθολογικοῦ ὑλικοῦ, διεπιστώσαμεν ἔντονον συμφόρησιν τῶν νεφρῶν, ὑπεραιμίαν καὶ ὑπερτροφίαν τοῦ σπληνός.

Ἐπιχρίσματα ἐκ τοῦ νεφροῦ χρωσθέντα κατὰ Gram ἀπέδειξαν κατὰ τὴν μικροσκοπικὴν αὐτῶν ἐξέτασιν τὴν ὑπαρξίν μικρῶν καὶ λεπτῶν βακίλλων Gram θετικῶν.

Ἐκ τοῦ σπληνός καὶ τῶν νεφρῶν ἐπραγματοποιήθησαν σποραὶ εἰς αἵματοῦχον ἄγαρ, ἄγαρ ὄρρον, ζωμὸν ὄρρον ὡς καὶ ἐπὶ τῶν γνωστῶν θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων ἀπομονώσεως τῶν ἐντεροβακτηριδίων.

Τὴν ἐπομένην διαπιστώσαμεν ἄφθονον ἀνάπτυξιν ἐπὶ τοῦ αἵματοῦχου ἄγαρ ὡς καὶ τοῦ ἄγαρ ὄρροῦ καὶ ὁμοιόμορφον θολερότητα ἐπὶ τοῦ ζωμοῦ ὄρροῦ, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ θρεπτικὰ ὑλικά οὐδεμία ἀξία λόγου ἀνάπτυξιν παρετηρήθη.

Αἱ ἐπὶ τοῦ αἵματοῦχου ἄγαρ ἀποικίαι ἐνεμφανίζοντο μικραὶ περιβαλλόμεναι ὑπὸ μικρᾶς ζώνης αἰμολύσεως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἄγαρ ὄρροῦ, ἐπίσης ἀποικίαι μικραὶ διαυγεῖς.

Ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις ἐπιχρισμάτων ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναπτυχθέντων θρεπτικῶν ὑλικῶν, ἀπέδειξαν τὴν παρουσίαν βακίλλων μικρῶν, λεπτῶν Gram θετικῶν.

Αἱ βιοχημικαὶ καὶ λοιπαὶ δοκιμαὶ τοῦ ἀπομονωθέντος μικροοργανισμοῦ ἀπέδειξαν ὅτι οὗτος ἐστερεῖτο κινητικότητος, ἦτο ἀρνητικὸς εἰς τὴν ἰνδόλην καὶ τὴν καταλάσην, ἢ ἀντίδρασις Voges-Proskauer ἦτο ἐπίσης ἀρνητικὴ, δὲν ἀνεπτύσσεται ἐπὶ τοῦ Mackonkey ἄγαρ καὶ ἐπροκαλοῦσεν αἰμόλυσιν τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων τοῦ προβάτου.

Ἐκ καθαρᾶς καλλιέργειας ζωμοῦ 24 ὥρων τοῦ ἀπομονωθέντος μικροοργανισμοῦ ἐπραγματοποιήθησαν ἐνοφθαλμισμοὶ εἰς 10 λευκόμυας ἐν-

δοπεριτοναϊκῶς διὰ 0,5 κ. ἐκ. καλλιεργήματος ὡς καὶ εἰς δύο περιστε-
ρας ἔνδομυϊκῶς διὰ 1 κ. ἐκ.

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω πειραματόζωα ἔθανον ἐντὸς 3 ἡμερῶν, ἐκ τῆς
διενεργηθείσης δὲ ἐπ' αὐτῶν νεκροψίας διεπιστώθη σηψαιμία. Ἐκ τού-
των ἐπετεύχθη ἡ ἀπομόνωσις τοῦ μολύναντος μικροοργανισμοῦ. Ἐρυδόμε-
νοι ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω εὐρημάτων καὶ τῶν ιδιοτήτων τοῦ ἀπομονωθέντος
μικροοργανισμοῦ ἠχθημεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἀπομονωθείς παθογό-
νος μικροοργανισμὸς ἦτο τὸ *Erysipelothrix Insidiosa*.

Παραλλήλως, προέβημεν καὶ εἰς τὴν δοκιμὴν τῆς εὐαισθησίας τού-
του ἔναντι ἀντιβιοτικῶν συστήσαντες τὴν κατάλληλον ἀντιβιοθεραπείαν.
Δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ ἐν λόγῳ χοιροστάσιον ἅμα τῇ
ἐκδηλώσει τῆς ἀσθενείας, λόγῳ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως, ἵνα ἔχωμεν
οὕτω ἰδίαν ἀντίληψιν τοῦ περιστατικοῦ. Τοῦτο ἐγένετο μετὰ παρέλευσιν
ὀλίγων ἡμερῶν, ὅτε ὁ πληθυσμὸς τοῦ χοιροστασίου εὕρισκετο ἤδη ἐν
πλήρῃ ἀποθεραπείᾳ. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἀπέμεινεν νὰ διαπιστωθῇ ἐκ τῆς
ἐπιτοπίου μεταβάσεώς μας, ἦσαν αἱ ἐξῆς συνθῆκαι διαβιώσεως καὶ δια-
τροφῆς: τὸ χοιροστάσιον ἀπετελεῖτο ἐκ παλαιῶν ἀνθυγιεινῶν οἰκημά-
των, τὸ δὲ προαύλιον ἦτο ἐκ χώματος καὶ λασπῶδες. Οἱ χοῖροι ἦσαν
κακῆς γενικῶς θρεπτικῆς καταστάσεως καὶ οὐχὶ καλῆς ἀναπτύξεως, ἡ
δὲ διατροφή αὐτῶν ἐπραγματοποιήτο ἐξ ἀπορριμάτων σφαγείων ὡς καὶ
ἄλλων ἀνθυγιεινῶν τροφῶν.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἡ μικροβιολογικὴ ἐξέτασις τοῦ ἀποσταλέντος παθολογικοῦ ὑλικοῦ
χοίρου, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἀπομονωθείς μικροοργανισμὸς ἀνήκεν εἰς τὸν
Erysipelothrix Insidiosa, παθογόνον αἷτιον τῆς ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων. Οὕτω,
ἡ ἐρυθρὰ τῶν χοίρων διαπιστοῦται ἐργαστηριακῶς διὰ μίαν ἀκόμη φο-
ρὰν εἰς τὴν χώραν μας καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν ὀξείαν ἀντιμωρ-
φήν.

Γενικῶς, ἡ ἐργαστηριακὴ διάγνωσις τῆς ἐρυθρᾶς καὶ δὴ τῆς ὀξείας
μορφῆς ταύτης δὲν παρουσιάζει οὐδεμίαν δυσχέριαν. Ὁ παθογόνος μικρο-
οργανισμὸς τῆς ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων ἀπομονοῦται εὐκόλως ἐπὶ τῶν συνή-
θων θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων καὶ δὲν ἀπαιτοῦνται εἰδικὰ πρὸς τοῦτο
θρεπτικά ὑλικά. Ἐπὶ πλέον δυνάμεθα εὐχερῶς νὰ παρατηρήσωμεν τὸν
μικροοργανισμὸν διὰ μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως ἐπιχρισμάτων, ληφθέντων
ἐκ τῶν νεφρῶν ἢ τὸν σπλῆνα δι' ἀπλῆς κατὰ Gram χρώσεως.

Ἡ διαφορικὴ διάγνωσις τῆς νόσου ἔναντι ἄλλων νοσημάτων τῶν
χοίρων, ἄτινα δυνατόν νὰ προσομοιάζουσι τῆς ἐρυθρᾶς δὲν νομίζομεν ὅτι
παρουσιάζει μεγάλην δυσχέριαν. Μεταξὺ τῶν νοσημάτων τούτων ἡ πα-
νώλης δὲν παρουσιάζει ὑψηλὸν πυρετόν, ἡ ἐξέλιξις τῆς νόσου δὲν εἶναι

τόσον ταχεῖα ὅσον εἰς τὴν ὄξειαν μορφήν τῆς ἐρυθρᾶς, ἐπὶ πλέον νεκροτομικῶς παρατηροῦμεν μικρὰς στικτὰς αἰμορραγίας ἐπὶ τῆς φλοιώδους ἐπιφανείας τῶν νεφρῶν. Ὁ σπλὴν δὲν ἐμφανίζει διόγκωσιν ἢ συμφορήσιν, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὅμως αὐτῆς παρατηροῦνται ἐκτεταμέναι ἐκχυμώσεις. Τὰ διάφορα παρεγχυματικὰ ὄργανα, γενικῶς, δὲν δίδουν τὴν ὄψιν συμφορήσεως ἢ σηψαιμίας. Τέλος, ἡ μικροβιολογικὴ ἐξέτασις καὶ ἡ χρησιμοποίησις ἀντιβιοτικῶν θὰ δώσουν μία θετικὴν ἀπάντησιν ὑπὲρ τῆς μᾶς ἢ τῆς ἄλλης νόσου.

Ὁ ἄνθραξ ἐμφανίζεται μὲ εἰδικὰς χαρακτηριστικὰς ἐντοπίσεις ἐπὶ τῶν ἀδένων τῆς λαρυγγοφαρυγγικῆς χώρας καὶ τοῦ χαρακτηριστικοῦ οἰδήματος εἰς τὴν χώραν τοῦ λαιμοῦ.

Ἡ παστεριδίαισις χαρακτηρίζεται ἐκ τῆς πνευμονίας, αἱ δὲ σαλμονελλώσεις χαρακτηρίζονται ἐκ τῶν ἐκτεταμένων κυανῶν κηλίδων ἐπὶ τοῦ δέρματος, τῆς διαρροίας καὶ τῆς χαρακτηριστικῆς σπληνομεγαλείας, ἥτις ὅμως δὲν προέρχεται ἐκ συμφορήσεως ἢ ὑπεραιμίας, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν ἐρυθράν. Ἐξ ἄλλου ἡ μικροβιολογικὴ διάγνωσις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπομόνωσιν τῆς σαλμονέλλας, ἐφ' ὅσον θὰ πρόκειται περὶ παρατυφικῆς λοιμώξεως.

Ὡς πρὸς τὴν λυστερίασιν φρονοῦμεν ὅτι δὲν ὑφίσταται δυσχέρεια διαγνώσεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς διότι ἡ λυστερίασις ἐμφανίζεται συνήθως μὲ νευρικὴν συμπτωματολογίαν ἢ κι' ἀποβολάς, ἡ δὲ σηψαιμικὴ μορφή αὐτῆς δὲν προσβάλλει τοὺς ἐνήλικας χοίρους. Ἡ μόνη ὁμοιότης ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δύο νόσων εἶναι ἡ μορφολογικὴ ὁμοιότης τῶν δύο παθογόνων μικροοργανισμῶν. Δέον ἐπίσης ὅπως σημειωθῇ ὅτι ὅσον εὐχερῆς εἶναι ἡ ἀπομόνωσις τοῦ *Erysipelotrix*, τόσον δυσχερῆς εἶναι ἡ ἀπομόνωσις τῆς *Listeria* καὶ δυσχεροτάτη τυγχάνει ἡ θεραπεία αὐτῆς.

Ὡς πρὸς τὸ ἐρώτημα εἰ ἔστιν ἡ ἐρυθρὰ ἢ ὄχι εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἐρυθρὰ τῶν χοίρων, φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐρυθρὰ ὑφίστατο εἰς τὴν χώραν μας ἀνέκαθεν, πλὴν ὅμως αὕτη ἐμφανίζεται σπανιώτατα πλήττουσα μικρὰ χοιροστάσια, ὑπὸ τὴν ὄξειαν μορφήν καὶ ἐκλαμβάνεται συνήθως κλινικῶς ὡς ἑτέρα νόσος.

Οἱ λόγοι οἵτινες συνέβαλον εἰς τὴν σποραδικὴν ἐμφάνισιν, εἰς τὴν μὴ διασπορὰν καὶ γενικῶς δὲν εὐνόησαν τὴν διάδοσιν τῆς νόσου, ἦσαν κατὰ τὴν γνώμην μας οἱ ἑξῆς :

1) Ἡ ἔλλειψις εἰς τὴν χώραν μας, κατὰ τὸ παρελθόν, μεγάλων συγκεντρώσεων χοίρων, ὡς καὶ ἡ παντελῆς ἔλλειψις χοιροτροφῶν πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

2) Ἡ ἀνθεκτικότης τῆς φυλῆς : εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸ παρελ-

θόν δέν ύπῆρχον βελτιωμένοι φυλαί χοίρων· πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων οὐδέν εἰσάγετο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δι' ἀναπαραγωγὴν. Οὕτω, ἡ χοιροτροφία εἰς τὴν χώραν μας ἀπετελεῖτο κατ' ἀποκλειστικότητα ἀπὸ τὴν χωρικὴν ἢ οἰκόσιτον τοιαύτην, δημιουργηθεῖσης κατὰ περιφερείας μιᾶς αὐτοχθόνου φυλῆς (Rustique), ἣτις καὶ εἶχεν προσαρμοσθῆ εἰς τὰς τοπικὰς συνθήκας, παρουσιάζουσα ὑψηλὸν βαθμὸν ἀνθεκτικότητος ἔναντι ὄχι μόνον τῆς ἐρυθρᾶς ἀλλὰ καὶ ἄλλων τινῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

Ἡ ιδιότης αὕτη τῶν ἐγχωρίων φυλῶν χοίρων νὰ ἀνθίστανται ἔναντι τῆς ἐρυθρᾶς ἀναφέρεται καὶ ὑπὸ τοῦ Basset.

3) Τὸ εἶδος καὶ τὸ σύστημα τῆς διατροφῆς: εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν ἐχρησιμοποιοῦντο κατὰ τὸ παρελθὸν συνθετικαὶ καὶ γενικῶς βιομηχανοποιημένα τροφαί, οὐδὲ ἀπορρίματα Νοσοκομείων, Ἑστιατορίων, Στρατώνων κλπ. Ὡς εἶναι γνωστὸν, εἰς τὴν οἰκόσιτον χωρικὴν χοιροτροφίαν, ἐχορηγεῖτο τροφή ἀποτελουμένη ἐκ λαχανικῶν, καρπῶν, ὀσπρίων κλπ. γεωργικῶν ὑποπροϊόντων.

4) Ἡ μὴ μεγάλη διακίνησης καὶ ἐμπορία κατὰ τὸ παρελθὸν ζώντων ἢ ἐσφαγμένων χοίρων ὡς καὶ ἡ μὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή χοίρων δὲν εὐνόησαν τὴν διάδοσιν τῆς νόσου μεταξὺ τοῦ χοιρείου πληθυσμοῦ τῆς χώρας μας.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

Ἡ ἐργαστηριακὴ ἐξέτασις, σχετικῶς εὐκόλος, ὑποβοηθεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς δξείας μορφῆς τῆς ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων, ἢ ὁποία κλινικῶς συνήθως ἐκλαμβάνεται ὡς ἑτέρα νόσος.

Β Ι Β Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

1. **Basset J.**: *Maladies Infectieuses*, (1946).
2. **Maninger R., Mocsy J.**: *Les Maladies Infectieuses des Animaux Domestiques*, (1959).
3. **Stableforth A. W., Galloway I.**: *Infectious Diseases of Animals*, (1959).
4. **Hagans'** *Infectious Diseases of Domestic Animals*, (1966).
5. **Ε. Παρίση, Κ. Βλάχου, Σ. Λέκκα, Ε. Τσιρογιάννη**: Περίπτωσης ἐρυθρᾶς τῶν χοίρων εἰς μίαν ἐκτροφήν εἰς τὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης. (Ἐπιστ. Ἐπετηρ. Κτηνιατρ. Σχολῆς Θεσσαλονίκης, 1968, σελ. 719).
6. **Dunne H. W.**: *Diseases of Swine*, (1965).
7. **Bianchi E.**: *Le Malattie dei Suini* (1961).

S U M M A R Y

A case of acute Swine Erysipelas diagnosed in the Laboratory.

By **A. Frangopoulos** * and **E. Stoforos** *

The authors describe a case of acute Swine Erysipelas.

They think that the appearance of the disease under this form in Greece gives the wrong impression that the disease does not exist in Greece.

Finally they describe the relatively easy Laboratory technique for diagnosis which helps greatly the discovery of this disease.

R É S U M É

Sur un cas de rouget du porc diagnostiqué au Laboratoire.

Les auteurs décrivent un cas de forme aiguë du rouget du porc.

Ils soutiennent que l'apparition de la maladie sous cette forme en Grèce donne la fausse impression que la maladie n'existe pas en Grèce.

En fin ils décrivent la technique de Laboratoire pour son diagnostic qui est relativement facile et qui aide beaucoup au dépistage de la maladie.

R I A S S U N T O

Caso di mal rosso acuto nel suino.

Gli autori descrivono un caso acuto di mal rosso nei suini.

Questi sostengono che l'apparizione della malattia sotto la forma acuta in Grecia e la ragione per la quale dava l'impressione che non esisteva in Grecia.

In fine descrivono le tecniche di laboratorio per la diagnosi di questa malattia.

* Ministry of Agriculture, Veterinary Bacteriological Institute, Iera Odos str. 75, Athens, Greece.